

הגור השביעי

פתרות לגסיון

ארבע חריות נודעות לתהקה
החליטו ברוח סתויה קלילה,
לצרוך פתרות בריצה, לשם שחוק,
ואשר תנצח - זר ימן לה פחק.

אז נצבו בשורה ארבעתן לאמר:
החפש ספחד
וחפש ממחסור
וחפש הדת
וחפש הדבור,
וסביבם - נקהל וראשי הצבור,

אך בטרם התחילו
ארח לרוץ.
נתגזה יצור פלא צולע וגז.
אינה חפש מורה חמשי במספר,
שאפילו בצ'רטר עליו לא ספר,
ויגש, מנודה על רגלו החגרה,
אל ארבע התפשות הבנויות תסארת,
ויצחק צרמומי ניגיד בקריצה:
אתקרה גם אני עמכן בריצה.
אז נשאו חריות את קולן כמו נבל
ותשאנה בביו ורחמים: מי הנפל?
אינה חפש אמה?
ובמזמוץ ועפעוף
סח הנפל: אני הוא חפש הסדוף!

צחוק נתן מסביב
במפל המים:
הנה יתקרה עם קלות הרגלים?
הוא יפולו הוא יכרע במחצית הדרך!
הוא חגרו! הוא גמדו! הוא זקנו!
הוא תרחו!

אבל הם... הפתרות מתחילה!
הצחוק קם...
אט קאט סתאפן הקהל הנרקם -
רתבו העינים! אלקמה כל לשון!
הסדוף תפסם
מגיע ראשון!

עוד פתרות נערכו עוד שפי פתירות!
שוב עובר הסדוף
לקני התריות!
ובבוזאן אחריו למקום המסמן
תולות הן קצט להפיר את עצמן!
ומפול תרדה על ארבע התפשות
ותרעננה בתיל קשיות נטושות
ויומר מכלן
באחיו בדעת
רעד כמיוכן
החפש ספחדו

ובמרכז הזירה התיצב הסלוף
ויקרא: לי הפתרו! אני האלוף!
... אז נעור הקהל וירעים בקולו:
- לא ולא!
- לא ולא!
- לא ולא!

- הסלוף זה טיבו! הוא מצניע פנים
הוא מתחיל בריצה
?מרמקים קטנים!
הוא מתחיל בפתרות-נסיון, בו לבו.
אך גם בה מאמן הוא את כח רגליו,
ולבו. אם ירשה העולם לו לרוץ
הוא יכול, החגר הקנה והגזק,
לעבור כל תקוות קאסים, קד מלום
ויקניע ראשון
אל פטרות השלום!
משום כך: הזמן לו מקום בפתרות
מספן בעולם את חיי הסרות!

על אדמת האדם השסועה ומשועת,
אסור להרשות לו
לצעוד אפידו צעדו